

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.12.2013
COM(2013) 919 final

2013/0442 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații
medii de ardere**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 536 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Context general – Motivele și obiectivele propunerii

Decizia Parlamentului European și a Consiliului privind un Program general de acțiune pentru mediu al UE până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre”¹ a fost un factor important în procesul de revizuire a politicii UE în domeniul calității aerului, în special în situațiile în care a identificat necesitatea unor măsuri de combatere a poluării atmosferice la sursă.

Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Programul «Aer curant pentru Europa»”² îndeamnă la luarea de măsuri pentru controlul emisiilor de substanțe poluante din atmosferă provenite de la instalațiile de ardere cu o putere termică nominală între 1 și 50 MW (denumite în continuare „instalații medii de ardere”), completând astfel cadrul de reglementare a sectorului specific proceselor de ardere și urmărind, de asemenea, creșterea sinergiilor dintre politicile privind poluarea atmosferică și cele privind schimbările climatice.

Instalațiile medii de ardere sunt utilizate pentru o gamă largă de aplicații (printre care producerea de energie electrică, termoficarea și răcirea în sectorul casnic/rezidențial și furnizarea de căldură/abur pentru procese industriale etc.) și reprezintă o sursă importantă de emisii de dioxid de sulf, oxizi de azot și particule în suspensie. Numărul aproximativ al instalațiilor medii de ardere din UE este 142 986.

Arderea combustibilului în noi instalații și dispozitive mici de ardere poate fi reglementată de dispozițiile de punere în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic³. Arderea combustibilului în instalații mari de ardere face obiectul Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării)⁴ din 7 ianuarie 2013, în timp ce Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari⁵ continuă să se aplice instalațiilor mari de ardere existente, până la 31 decembrie 2015.

În general, emisiile de poluanți atmosferici provenite de la instalațiile medii de ardere nu sunt reglementate la nivelul UE, prin urmare este necesar să se completeze legislația în vigoare referitoare la instalațiile de ardere cu dispoziții pentru această categorie.

Armonizarea cu alte politici și obiective ale Uniunii

Prezenta propunere face parte din noul cadru de acțiune în domeniul calității aerului în UE, astfel cum se prevede în versiunea revizuită a Strategiei tematice a UE privind poluarea atmosferică, fiind în concordanță cu obiectivele Strategiei Europa 2020 privind o creștere

¹ COM(2012) 710 final [după adoptare: JO L , , p. .].

² COM(2013) xxx final.

³ JO L 285, 31.10.2009, p. 10.

⁴ JO L 334, 17.12.2010, p. 17.

⁵ JO L 309, 27.11.2001, p. 1.

inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, consolidând aceste obiective⁶. Se acordă atenție protejării intereselor IMM-urilor pe principiul „a gândi mai întâi la scară mică”⁷.

2. REZULTATELE CONSULTĂRII CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRIILOR IMPACTULUI

Consultarea părților interesate

Consultarea părților interesate și a publicului s-a realizat printr-o serie de acțiuni oficiale și neoficiale, inclusiv două chestionare online, un sondaj Eurobarometru, precum și un dialog continuu prin reuniuni multilaterale și bilaterale. Consultarea cu statele membre a avut loc și prin intermediul ședințelor grupului de experți în domeniul calității aerului. O parte importantă din părțile interesate au evidențiat importanța controalelor UE la sursă privind partajarea sarcinii de reducere a poluării și au exprimat o opinie favorabilă față de controlul emisiilor provenite de la instalațiile medii de ardere, menționând totuși necesitatea de a limita sarcina administrativă, care ar putea fi disproporționată atât pentru operatori, cât și pentru autoritățile competente, în cazul unui regim de autorizare „complet”. La elaborarea diferitelor opțiuni posibile pentru controlul emisiilor provenite de la instalațiile medii de ardere s-a ținut cont de informațiile primite de la părțile interesate.

O primă consultare publică online, cu rolul de a delimita domeniul de control, a avut loc la sfârșitul anului 2011, în scopul de a extinde baza de informații pentru elaborarea inițială a opțiunilor de politică. Pe pagina web a Comisiei Europene „Vocea ta în Europa” s-a desfășurat o consultare online timp de 12 săptămâni, începând cu 10 decembrie 2012. În cadrul consultării s-au utilizat două chestionare: unul scurt, adresat publicului larg, și un al doilea mai lung și mai elaborat, cuprinzând și întrebări despre controalele la sursă și adresat experților și părților interesate. În total, s-au trimis 1 934 de răspunsuri de la persoane private, iar 371 de chestionare au fost completate de experți și părți interesate. Dintre aceștia din urmă, aproximativ 40 % au fost de acord cu privire la necesitatea de a reglementa instalațiile de ardere cu o capacitate sub pragul de 50 MW stabilit în Directiva privind emisiile industriale (DEI) la nivelul UE, respectiv 20 % dintre reprezentanții mediului de afaceri, 43 % dintre experții individuali, 48 % dintre reprezentanții guvernamentali și 55 % dintre ONG-uri. Reprezentanții mediului de afaceri și cei guvernamentali au optat pentru un regim permisiv de autorizare sau înregistrare, în timp ce aproximativ jumătate dintre experții individuali și ONG-uri au optat pentru un regim de autorizare „complet”, cu valori-limită ale emisiilor stabilite la nivelul UE.

Toate informațiile generale sunt disponibile pe site-ul internet⁸ consacrat acestei inițiative.

Rezultatul evaluării impactului

Așa cum s-a afirmat în studiul de impact din cadrul revizuirii Strategiei tematice privind poluarea atmosferică, deși structura globală a politicii privind calitatea aerului este logică și coerentă, aplicarea practică trebuie să asigure o mai bună compatibilitate între controalele la sursă, plafoanele de emisii și standardele de calitate a aerului înconjurător, mai ales pentru a se asigura că respectarea pe plan local a standardelor de calitate a aerului înconjurător nu este compromisă de (a) nelimitarea poluării provenite din surse punctuale semnificative sau din

⁶ Comunicarea Comisiei „Europa 2020 – O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”, COM(2010) 2020 final, 3.3.2010.

⁷ Comunicarea Comisiei „«Gândiți mai întâi la scară mică»: Prioritate pentru IMM-uri. Un «*Small Business Act*» pentru Europa”, COM(2008) 394 final, 25.6.2008.

⁸ http://ec.europa.eu/environment/air/review_air_policy.htm

produse (de exemplu, emisiile reale la scară mondială) sau de (b) nivelul înalt al concentrațiilor de fond, care rezultă din sarcina globală privind emisiile.

Pentru a înregistra progrese în privința obiectivului pe termen lung al UE (după 2020), de reducere suplimentară a impactului poluării atmosferice asupra sănătății și mediului, s-au evaluat o serie de opțiuni de politică, în scopul identificării unui pachet de măsuri eficiente din punct de vedere al costurilor. Printre acestea s-a numărat luarea în considerare a anumitor măsuri suplimentare de control la sursă în cadrul UE, una dintre acestea vizând soluționarea problemei emisiilor generate de instalațiile medii de ardere. În urma evaluării s-a concluzionat că un instrument de control la nivelul UE pentru emisiile provenite de la instalațiile medii de ardere ar extinde la toate statele membre măsurile tehnice identificate ca eficiente din punct de vedere al costurilor în cadrul analizei multisectoriale și că trebuie să se propună un instrument legislativ pentru controlul emisiilor provenite de la astfel de instalații, la nivelul UE.

Dintre cele cinci opțiuni de politică luate în considerare și analizate în detaliu pentru controlul emisiilor provenite de la instalațiile medii de ardere, opțiunea preferată ar stabili valori-limită ale emisiilor în conformitate cu cele prevăzute în Directiva 2010/75/UE pentru instalații între 50-100 MW și într-o serie de state membre, completate cu o serie de valori-limită ale emisiilor stabilite pentru instalațiile noi în versiunea modificată a Protocolului de la Göteborg⁹. Pentru a limita costurile legate de reducerea emisiilor de oxizi de azot, valorile-limită pentru emisii ar trebui să se bazeze, în principal, pe aplicarea principalelor măsuri de reducere a emisiilor. În situațiile în care calitatea aerului nu respectă standardele UE, statele membre ar trebui să aplice totuși limite mai stricte.

Pentru a evita un impact semnificativ asupra IMM-urilor, care exploatează majoritatea instalațiilor medii de ardere, s-au luat o serie de măsuri de atenuare a impactului: operatorii nu au nevoie de autorizare, dar trebuie să anunțe autoritatea competentă despre faptul că exploatează instalația respectivă, notificarea fiind suficientă pentru a asigura înregistrarea; de asemenea, s-a recomandat punerea în aplicare pe etape, ceea ce conduce la prelungirea perioadei de tranziție, lăsând astfel mai mult timp instalațiilor existente pentru a se conforma limitelor de emisie impuse, categoria formată din cele mai mici instalații beneficiind de perioade mai lungi de timp; se are în vedere limitarea sau simplificarea obligațiilor de monitorizare și de raportare.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul acțiunii propuse

La stabilirea dispozițiilor pentru instalațiile medii de ardere, propunerea vizează completarea unei lacune existente în legislație. Propunerea introduce cerințe minime, menținând sarcina administrativă la nivelul cel mai redus posibil și luând în considerare, în mod special, situația IMM-urilor.

În continuare se prezintă informații specifice referitoare la articolele și anexele propunerii.

Articolul 1 clarifică faptul că directiva vizează reducerea emisiilor atmosferice de dioxid de sulf, oxizi de azot și particule în suspensie, provenite de la instalații medii de ardere și reduce astfel riscurile potențiale ale acestor emisii pentru sănătatea umană și pentru mediu.

⁹ Protocolul la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite (CEE-ONU) asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi, referitor la reducerea acidifierii, eutrofizării și nivelului de ozon troposferic (1999).

Articolul 2 definește domeniul de aplicare a directivei, pentru a se evita suprapunerea cu Directiva 2009/125/CE sau cu capitolul III sau IV din Directiva 2010/75/UE și stabilește, de asemenea, derogări pentru unele instalații de ardere, pe baza caracteristicilor tehnice sau a utilizării lor în anumite activități.

Articolul 3 prezintă definițiile care se aplică în sensul prezentei directive.

Articolul 4 stabilește obligația autorității competente de a înregistra instalațiile medii de ardere, pe baza notificărilor transmise de către operator. Elementele unei astfel de notificări sunt enumerate în anexa I.

Dispozițiile privind valorile-limită ale emisiilor sunt prevăzute la articolul 5, iar valorile corespunzătoare aplicabile pentru instalațiile existente și pentru cele noi se găsesc în anexa II. Se propune ca, pentru instalațiile de ardere existente, valorile-limită ale emisiilor să se aplice după o perioadă fixă de la data aplicării prezentei directive, pentru a le oferi suficient timp să se adapteze din punct de vedere tehnic cerințelor prezentei directive. Articolul 5 alineatul (4) prevede obligația statelor membre de a aplica valori-limită mai stricte pentru emisiile provenite de la instalații individuale aflate în zone care nu respectă valorile-limită referitoare la calitatea aerului. Anexa III stabilește valorile de referință în acest sens, care reflectă performanța celor mai avansate tehnici disponibile.

Cerințele de monitorizare sunt prevăzute la articolul 6 și în anexa IV. Se propune adaptarea acestei anexe la progresul tehnico-științific, prin acte delegate (conform articolelor 14 și 15).

Articolele 7 și 8 din propunere stabilesc dispoziții care să asigure un mod eficace de punere în aplicare și executare a prezentei directive. În special, se introduce o dispoziție conform căreia operatorii au obligația de a raporta imediat neconformitatea la autoritatea competentă. De asemenea, statele membre ar trebui să se asigure că operatorul și autoritatea competentă iau măsurile necesare în caz de nerespectare a prezentei directive. În plus, propunerea introduce obligația statelor membre de a institui un sistem de inspecții de mediu la instalațiile medii de ardere care intră sub incidența prezentei directive sau de a pune în aplicare alte măsuri pentru verificarea conformității acestora.

Articolul 9 prevede obligațiile operatorului și ale autorității competente în cazul în care intervin schimbări într-o instalație medie de ardere.

Articolul 10 se referă la dreptul de acces la informații și face trimitere, în acest sens, la Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului¹⁰.

Articolul 11 prevede că statele membre trebuie să desemneze autoritățile competente responsabile cu îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă.

Articolul 12 stabilește un mecanism de raportare. În timp ce primul raport al statelor membre către Comisie, care are termen data de 30 iunie 2019, conține un rezumat al datelor de importanță esențială pentru punerea în aplicare a prezentei directive, rapoartele următoare conțin informații de natură calitativă și cantitativă privind punerea în aplicare a prezentei directive, orice acțiune întreprinsă pentru verificarea conformității funcționării instalațiilor medii de ardere cu dispozițiile din prezenta directivă și orice măsură de executare luată în acest sens. Articolul 13 stabilește, de asemenea, obligațiile de raportare ale Comisiei.

Articolul 14 stabilește procedura de delegare aplicabilă, în vederea adaptării anexei IV la progresul tehnico-științific prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 13.

¹⁰ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

Articolele 15, 16 și 17 stabilesc dispozițiile privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în conformitate cu propunerea, dispozițiile privind transpunerea propunerii în legislația statelor membre până cel mai târziu la xx/xx/xx și, respectiv, dispozițiile privind intrarea sa în vigoare.

În anexa I se enumeră informațiile pe care operatorul trebuie să le comunice autorității competente.

Anexa II stabilește valorile-limită ale emisiilor aplicabile pentru instalațiile de ardere existente și pentru cele noi, în conformitate cu articolul 5 alineatele (2) și (3), după caz.

Anexa III prevede valorile de referință pentru aplicarea unor valori-limită mai stricte pentru emisii, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

Anexa IV prezintă în detaliu cerințele aplicabile pentru monitorizarea emisiilor.

Documente explicative

Comisia consideră că sunt necesare documente explicative pentru a îmbunătăți calitatea informațiilor referitoare la transpunerea directivei, din motivele enumerate în continuare.

Transpunerea completă și corectă a directivei este esențială pentru a garanta îndeplinirea obiectivelor sale (și anume, protejarea sănătății umane și a mediului). Având în vedere că în anumite state membre există deja reglementări privind emisiile de poluanți atmosferici proveniți de la instalațiile medii de ardere, transpunerea prezentei directive nu ar lua, probabil, forma unui singur act legislativ, ci, mai degrabă, ar putea cuprinde mai multe modificări sau noi propuneri în domeniile relevante. În plus, punerea în aplicare a directivei este adesea un proces în mare măsură descentralizat, deoarece autoritățile regionale și locale răspund de aplicarea și – în unele state membre – chiar de transpunerea acesteia.

Factorii enumerați mai sus pot spori riscul de transpunere și punere incorectă în aplicare a directivei și pot complica sarcina Comisiei de a monitoriza aplicarea legislației UE. Este esențial să existe informații clare cu privire la transpunerea directivei, pentru a se asigura conformitatea legislației naționale cu dispozițiile acesteia.

Cerința de a furniza documente explicative poate reprezenta o sarcină administrativă suplimentară pentru acele statele membre care nu acționează de obicei în acest mod. Cu toate acestea, documentele explicative sunt necesare pentru a permite o verificare eficientă a transpunerii complete și corecte a dispozițiilor directivei, ceea ce este esențial din motivele menționate mai sus, și nu există alte metode mai puțin împovărătoare, care să permită o verificare eficientă. În plus, documentele explicative pot contribui în mod semnificativ la reducerea sarcinii administrative de monitorizare de către Comisie a respectării directivei; în absența acestor documente ar fi nevoie de resurse considerabile și de numeroase contacte cu autoritățile naționale, pentru a urmări metodele de transpunere a dispozițiilor în toate statele membre. Prin urmare, sarcina administrativă suplimentară de furnizare a unor documente explicative este proporțională cu scopul urmărit, și anume acela de a asigura o transpunere eficientă și de a îndeplini integral obiectivele directivei.

Având în vedere cele de mai sus, este oportun să se solicite statelor membre să trimită, împreună cu notificarea măsurilor de transpunere pe care le-au adoptat, unul sau mai multe documente prin care să explice relația dintre dispozițiile prezentei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere.

Temeiul juridic

Întrucât obiectivul principal al directivei este protecția mediului, în conformitate cu articolul 191 din TFUE, propunerea se întemeiază pe articolul 192 alineatul (1) din TFUE.

Principiile subsidiarității și proporționalității și alegerea instrumentului

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care propunerea nu intră în sfera competenței exclusive a Uniunii Europene.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, iar acțiunea Uniunii va conduce la o mai bună îndeplinire a obiectivelor respective, din motivele expuse în continuare.

În timp ce emisiile în atmosferă provoacă adesea o poluare transfrontalieră, emisiile de poluanți atmosferici provenite de la instalațiile medii de ardere nu sunt, în general, reglementate la nivelul UE în stadiul actual. Obiectivul major al acestei propuneri este să stabilească valori-limită ale emisiilor pentru controlul emisiilor în atmosferă de dioxid de sulf, oxizi de azot și particule în suspensie, provenite de la instalațiile medii de ardere, ca standarde minime de protecție pentru mediu și pentru toți cetățenii Uniunii Europene.

Prin urmare, toate statele membre trebuie să ia măsuri pentru respectarea cerințelor minime; variațiile între reglementările naționale ar putea reprezenta o piedică în calea activităților economice transfrontaliere. Acțiunea la nivelul UE este necesară și aduce valoare adăugată în comparație cu acțiunile individuale la nivel național.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Instrumentul juridic ales este o directivă, întrucât propunerea stabilește obiective și obligații, lăsând în același timp suficientă flexibilitate statelor membre în ceea ce privește alegerea măsurilor de conformitate și punerea în aplicare detaliată a acestora. Prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații pentru bugetul UE.

5. ELEMENTE FACULTATIVE

Propunerea vizează o problemă relevantă pentru Spațiul Economic European și, prin urmare, ar trebui să fie aplicabilă acestuia.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații medii de ardere

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară¹³,

întrucât:

- (1) Decizia XXX/XXXX a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴ (programul de acțiune) recunoaște că emisiile de poluanți în atmosferă au fost reduse în mod semnificativ în ultimele decenii, dar, în același timp, nivelurile de poluare atmosferică reprezintă în continuare o problemă în multe părți ale Europei, iar cetățenii Uniunii continuă să fie expuși substanțelor poluante din atmosferă, ceea ce le poate afecta sănătatea și bunăstarea. În conformitate cu programul de acțiune, ecosistemele sunt afectate în continuare de depunerile excesive de azot și de sulf asociate emisiilor generate de transporturi, de practicile agricole nesustenabile și de producerea de energie electrică.
- (2) În vederea asigurării unui mediu sănătos pentru toți, programul de acțiune îndeamnă la completarea măsurilor locale cu politici adecvate, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii. Programul solicită, în special, consolidarea eforturilor în scopul armonizării complete cu legislația Uniunii privind calitatea aerului și definirea obiectivelor și a acțiunilor strategice pentru perioada ulterioară anului 2020.
- (3) Evaluările științifice arată că cetățenii Uniunii pierd, în medie, opt luni din viață din cauza poluării atmosferice.

¹¹ JO C , , p. .

¹² JO C , , p. .

¹³ Poziția Parlamentului European din xx/xx/xxxx (JO C ..., p. ...) și Poziția Consiliului în prima lectură din xx/xx/xxxx (OJ C ..., p. ...). Poziția Parlamentului European din xx/xx/xxxx (JO C ..., p....) și Decizia Consiliului din xx/xx/xxxx.

¹⁴ Decizia XXX/XXXX a Parlamentului European și a Consiliului din... .. privind un Program general de acțiune pentru mediu al Uniunii până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L... ,... .., p...).

- (4) Emisiile de poluanți provenite din arderea combustibilului în instalații medii de ardere nu sunt, în general, reglementate la nivelul Uniunii, deși acestea contribuie din ce în ce mai mult la poluarea atmosferică, în special din cauza unei creșteri a gradului de utilizare a biomasei drept combustibil, determinată de condițiile climatice și de politica energetică.
- (5) Arderea combustibilului în instalații și dispozitive mici de ardere poate fi acoperită de actele de punere în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic¹⁵. Arderea combustibilului în instalațiile mari de ardere intră sub incidența Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶ din 7 ianuarie 2013, în timp ce Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁷ se aplică în continuare instalațiilor mari de ardere reglementate de articolul 30 alineatul (2) din Directiva 2010/75/UE până la 31 decembrie 2015.
- (6) Raportul Comisiei din 17 mai 2013¹⁸ privind reexaminările efectuate în temeiul articolului 30 alineatul (9) și al articolului 73 din Directiva 2010/75/UE a concluzionat că pentru arderea combustibililor în instalații medii de ardere s-a demonstrat un potențial clar de reducere a emisiilor atmosferice, în condiții eficiente din punct de vedere al costurilor.
- (7) Obligațiile internaționale ale Uniunii în ceea ce privește poluarea atmosferică pentru reducerea acidifierii, a eutrofizării, a nivelului de ozon troposferic și a emisiilor de particule în suspensie sunt aprobate prin Protocolul de la Göteborg la Convenția asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi, care a fost modificat în 2012 pentru a consolida angajamentele de reducere existente pentru dioxid de sulf, oxizi de azot, amoniac și compuși organici volatili și pentru a introduce noi angajamente de reducere a particulelor fine în suspensie (PM_{2,5}), care trebuie respectate începând din 2020.
- (8) Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Programul «Aer curant pentru Europa»”¹⁹ solicită măsuri pentru controlul emisiilor de substanțe poluante din atmosferă provenite de la instalațiile medii de ardere, completând astfel cadrul de reglementare a sectorului specific proceselor de ardere. Strategia completează agenda măsurilor de reducere a poluării pentru 2020 care a fost stabilită în Comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2005 referitoare la Strategia tematică privind poluarea atmosferică²⁰ și dezvoltă obiectivele de reducere a impactului pentru perioada până în 2030. Pentru realizarea obiectivelor strategice ar trebui să se stabilească o agendă de reglementare care să includă măsurile de control al emisiilor provenite de la instalațiile medii de ardere.

¹⁵ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

¹⁶ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

¹⁷ Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari (JO L 309, 27.11.2001, p. 1).

¹⁸ COM(2013) 286 final.

¹⁹ COM(2013) xxx final.

²⁰ COM(2005) 446 final.

- (9) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice produselor cu impact energetic reglementate prin măsurile de punere în aplicare adoptate în conformitate cu Directiva 2009/125/CE sau prin dispozițiile capitolelor III sau IV din Directiva 2010/75/UE. Alte instalații de ardere ar trebui, de asemenea, să fie excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive, pe baza caracteristicilor tehnice sau a utilizării lor în anumite activități.
- (10) Pentru a asigura controlul în atmosferă al emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și particule în suspensie, fiecare instalație medie de ardere ar trebui să funcționeze numai dacă este cel puțin înregistrată de autoritatea competentă, pe baza notificării primite de la operator.
- (11) În scopul controlării emisiilor atmosferice provenite de la instalațiile medii de ardere, valorile-limită ale emisiilor și cerințele de monitorizare ar trebui să fie stabilite prin prezenta directivă.
- (12) Pentru a acorda instalațiilor medii de ardere existente suficient timp de adaptare din punct de vedere tehnic la cerințele prezentei directive, valorile-limită ale emisiilor ar trebui să se aplice la instalațiile de ardere respective după scurgerea unei perioade stabilite de la data aplicării prezentei directive.
- (13) În conformitate cu articolul 193 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prezenta directivă nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă măsuri de protecție mai stricte, de exemplu în scopul respectării standardelor de calitate a mediului. În special în zonele care nu respectă valorile-limită de calitate a aerului, statele membre ar trebui să aplice valori-limită mai stricte pentru emisii, cum ar fi valorile de referință prevăzute în anexa III la prezenta directivă, care ar putea, de asemenea, să promoveze ecoinovarea în Uniune, facilitând în special accesul pe piață al întreprinderilor mici și mijlocii.
- (14) Statele membre ar trebui să se asigure că atât operatorul unei instalații medii de ardere, cât și autoritatea competentă iau măsurile necesare în caz de nerespectare a prezentei directive.
- (15) Pentru a limita sarcina care revine întreprinderilor mici și mijlocii care operează instalații medii de ardere, obligațiile administrative impuse operatorilor referitoare la notificare, monitorizare și raportare ar trebui să fie proporționale și să permită, în același timp, autorităților competente verificarea eficace a modului de respectare a directivei.
- (16) Pentru a asigura consecvența și coerența informațiilor primite de la statele membre referitoare la punerea în aplicare a prezentei directive și pentru a promova schimbul de informații între statele membre și Comisie, Comisia, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, ar trebui să elaboreze un instrument electronic de raportare, care să fie la dispoziția statelor membre și pentru uz intern, în vederea întocmirii raportărilor naționale și a gestionării datelor.
- (17) În vederea adaptării la progresul tehnico-științific, Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte de adaptare a dispozițiilor privind monitorizarea emisiilor prevăzute în anexa IV în conformitate cu articolul 290 din TFUE. Este deosebit de important ca, în timpul activităților pregătitoare, Comisia să realizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (18) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea calității mediului și a sănătății umane, nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestor obiective.
- (19) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezenta directivă urmărește să asigure aplicarea articolului 37 din cartă, referitor la protecția mediului.
- (20) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative²¹, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere pe care le-au adoptat de unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespondente din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1
Obiect

Prezenta directivă stabilește normele de control al emisiilor atmosferice de dioxid de sulf, oxizi de azot și particule în suspensie provenite de la instalațiile medii de ardere, care să conducă la reducerea emisiilor în atmosferă și a riscurilor potențiale pentru sănătatea umană și pentru mediu, reprezentate de aceste emisii.

Articolul 2
Domeniu de aplicare

1. Prezenta directivă se aplică instalațiilor de ardere cu o putere termică nominală mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică de 50 MW (denumite în continuare „instalații medii de ardere”), indiferent de tipul de combustibil utilizat.
2. Prezenta directivă nu se aplică următoarelor categorii:
 - (a) instalații de ardere care fac obiectul capitolului III sau IV din Directiva 2010/75/UE;
 - (b) produse cu impact energetic reglementate prin măsurile de punere în aplicare adoptate în conformitate cu Directiva 2009/125/CE, în cazul în care respectivele acte de punere în aplicare stabilesc valori-limită ale emisiilor pentru poluanții enumerați în anexa II la prezenta directivă;
 - (c) instalații de ardere care utilizează produse gazoase de ardere pentru încălzire directă, uscarea obiectelor ori a materialelor sau orice alt tratament aplicat acestora;

²¹ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (d) instalații de post-ardere care sunt proiectate pentru purificarea prin ardere a gazelor reziduale din procesele industriale și care nu funcționează ca instalații de ardere independente;
- (e) orice dispozitiv tehnic utilizat la propulsia unui vehicul, a unei nave sau aeronave;
- (f) instalații de ardere care sunt reglementate de măsurile de punere în aplicare adoptate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului²² în cazul în care actele de punere în aplicare respective stabilesc valori-limită ale emisiilor pentru poluanții enumerați în anexa II la prezenta directivă.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „emisie” înseamnă eliberarea în atmosferă a substanțelor dintr-o instalație de ardere;
- (2) „valoare-limită a emisiilor” înseamnă cantitatea acceptabilă dintr-o substanță conținută în gazele reziduale provenite de la instalația de ardere care poate fi eliberată în atmosferă într-un anumit interval de timp;
- (3) „oxizi de azot” (NO_x) înseamnă oxid de azot și dioxid de azot, exprimați ca dioxid de azot (NO₂);
- (4) „particule în suspensie” înseamnă particule, de orice formă, structură sau densitate, dispersate în faza gazoasă în condițiile de la punctul de eșantionare, care pot fi colectate prin filtrare în condițiile specificate după eșantionarea reprezentativă a gazului care urmează să fie analizat și care rămân în amonte de filtru și pe filtru după uscare în condiții specificate;
- (5) „instalație de ardere” înseamnă orice dispozitiv tehnic în care combustibilii se oxidează pentru a se folosi energia termică astfel generată;
- (6) „instalație de ardere existentă” înseamnă o instalație de ardere pusă în funcțiune înainte de [1 an de la data transpunerii];
- (7) „instalație de ardere nouă” înseamnă o instalație de ardere diferită de o instalație de ardere existentă;
- (8) „motor” înseamnă un motor cu gaz, un motor diesel sau un motor cu combustibil dual;
- (9) „motor cu gaz” înseamnă un motor cu ardere internă care funcționează conform ciclului Otto și utilizează aprinderea cu scânteie pentru arderea combustibilului;
- (10) „motor diesel” înseamnă un motor cu ardere internă care funcționează conform ciclului Diesel și care utilizează aprinderea prin compresie pentru arderea combustibilului;

²²

Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).

- (11) „motor cu combustibil dual” înseamnă un motor cu ardere internă care utilizează aprinderea prin compresie și funcționează conform ciclului Diesel pentru arderea combustibililor lichizi și conform ciclului Otto pentru arderea combustibililor gazoși;
- (12) „turbină cu gaz” înseamnă orice mecanism rotativ care transformă energia termică în lucru mecanic, fiind alcătuită, în principal, dintr-un compresor, un dispozitiv termic în care combustibilul este oxidat pentru a încălzi fluidul de lucru și o turbină; definiția include atât turbinele cu gaz cu ciclu deschis și cu ciclu combinat, cât și turbinele cu gaz care funcționează în regim de cogenerare, toate funcționând cu sau fără ardere suplimentară;
- (13) „combustibil” înseamnă orice material combustibil solid, lichid sau gazos;
- (14) „deșeu” înseamnă orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl elimină sau intenționează ori este obligat să îl elimine;
- (15) „biomasă” înseamnă oricare dintre categoriile următoare:
- (a) produsele de natură vegetală provenite din agricultură sau activități forestiere, care pot fi folosite drept combustibil în scopul recuperării conținutului său energetic;
 - (b) următoarele deșeuri:
 - (a) deșeuri vegetale din agricultură și activități forestiere;
 - (b) deșeuri vegetale din industria alimentară, dacă se valorifică energia termică generată;
 - (c) deșeuri vegetale fibroase provenite din producția de celuloză primară și din producția de hârtie din celuloză, în cazul în care sunt coincinerate la locul de producție și energia termică generată este valorificată;
 - (d) deșeuri de plută;
 - (e) deșeuri lemnoase, cu excepția deșeurilor lemnoase care pot conține compuși organici halogenați sau metale grele, ca rezultat al tratării cu conservanți pentru lemn sau al acoperirii, care includ, în special, deșeurile lemnoase provenite din construcții și demolări;
- (16) „ore de funcționare” înseamnă timpul, exprimat în ore, în care o instalație de ardere evacuează emisii în aer;
- (17) „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține controlul asupra instalației de ardere sau, dacă acest lucru se specifică în dreptul intern, căreia i s-a delegat o putere economică decisivă asupra funcționării tehnice a instalației;
- (18) „valoare-limită” înseamnă un nivel fixat pe baza cunoașterii științifice, în scopul de a evita, preveni sau reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane și/sau a mediului ca întreg, care se dorește a fi atins într-o perioadă dată și care nu trebuie depășit odată atins, astfel cum se prevede în Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului²³;

²³

Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, 11.6.2008, p. 1).

- (19) „zonă” înseamnă o parte a teritoriului unui stat membru delimitată de acesta în scopul evaluării și gestionării calității aerului, astfel cum se prevede în Directiva 2008/50/CE.

Articolul 4 *Înregistrarea*

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că instalațiile medii de ardere se exploatează numai în cazul în care acestea sunt înregistrate de către autoritatea competentă.
2. Procedura de înregistrare cuprinde cel puțin o notificare de către operator a autorității competente privind exploatarea sau intenția de a exploata o instalație medie de ardere.
3. Pentru fiecare instalație medie de ardere, notificarea de către operator conține cel puțin informațiile enumerate în anexa I.
4. Autoritatea competentă înregistrează instalația medie de ardere în termen de o lună de la notificarea de către operator și informează operatorul în acest sens.
5. Instalațiile medii de ardere existente pot fi exceptate de la obligația de notificare menționată la alineatul (2), cu condiția ca toate informațiile la care se face referire la alineatul (3) să fie puse la dispoziția autorităților competente.
Instalațiile de ardere respective se înregistrează până la [treisprezece luni de la data transunerii].
6. Pentru fiecare instalație medie de ardere, evidența ținută de autoritățile competente conține cel puțin informațiile enumerate în anexa I, precum și orice informație obținută prin verificarea rezultatelor monitorizării sau prin alte controale de conformitate la care se face referire la articolele 7 și 8.

Articolul 5 *Valorile-limită ale emisiilor*

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor capitolului II din Directiva 2010/75/UE, dacă este cazul, valorile-limită ale emisiilor stabilite în anexa II se aplică fiecărei instalații medii de ardere.
2. De la 1 ianuarie 2025, emisiile atmosferice de dioxid de sulf, oxizi de azot și particule în suspensie provenite de la o instalație medie de ardere existentă cu o putere termică nominală de peste 5 MW nu depășesc valorile-limită de emisie prevăzute în partea 1 din anexa II.

De la 1 ianuarie 2030 emisiile atmosferice de dioxid de sulf, oxizi de azot și particule în suspensie provenite de la o instalație medie de ardere existentă cu o putere termică nominală de 5 MW sau mai mică nu depășesc valorile-limită de emisie prevăzute în partea 1 din anexa II.

Statele membre pot excepta de la obligația de respectare a valorilor-limită ale emisiilor stabilite în partea 1 din anexa II instalațiile medii de ardere existente care nu funcționează mai mult de 500 de ore pe an. În acest caz, pentru instalațiile care ard combustibili solizi se aplică o valoare-limită a emisiilor de 200 mg/Nm³ pentru particule în suspensie.

3. Începând cu [1 an de la data transpunerii], emisiile atmosferice de dioxid de sulf, oxizi de azot și particule în suspensie provenite de la o instalație medie de ardere nouă nu depășesc valorile-limită ale emisiilor prevăzute în partea 2 din anexa II.

Statele membre pot exonera instalațiile medii de ardere noi care nu funcționează mai mult de 500 de ore pe an de la respectarea valorilor-limită de emisie stabilite în partea 2 din anexa II. În acest caz, pentru instalațiile care ard combustibili solizi, se aplică o valoare-limită de emisie pentru particule în suspensie de 100 mg/Nm³.

4. În zonele în care nu se respectă valorile-limită privind calitatea aerului în UE, prevăzute în Directiva 2008/50/CE, statele membre aplică, pentru fiecare instalație medie de ardere din aceste zone, valorile-limită ale emisiilor stabilite pe baza valorilor de referință prevăzute în anexa III sau pe baza unor valori mai stricte stabilite de statele membre, cu excepția cazului în care se demonstrează Comisiei că aplicarea acestor valori-limită ale emisiilor ar presupune costuri disproporționate și că în planurile privind calitatea aerului care trebuie întocmite în temeiul articolului 23 din Directiva 2008/50/CE au fost incluse alte măsuri de asigurare a respectării valorilor-limită pentru calitatea aerului.

5. Comisia organizează un schimb de informații cu statele membre și părțile interesate privind valorile de referință pentru valorile-limită mai stricte ale emisiilor, menționate la alineatul (4).

6. Autoritatea competentă poate acorda o derogare, pentru o perioadă de maximum șase luni, de la obligația de a respecta valorile-limită ale emisiilor prevăzute la alineatele (2) și (3) pentru dioxidul de sulf, pentru o instalație medie de ardere care utilizează, în mod normal, combustibil cu conținut scăzut de sulf, în cazurile în care operatorul nu poate să respecte valorile-limită respective din cauza unei întreruperi a aprovizionării cu combustibil cu conținut scăzut de sulf, ca urmare a unei penurii grave.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la orice derogare acordată în conformitate cu primul paragraf.

7. Autoritatea competentă poate acorda o derogare de la obligația de a respecta valorile-limită ale emisiilor prevăzute la alineatele (2) și (3) în cazurile în care o instalație medie de ardere care utilizează numai combustibil gazos trebuie să recurgă, în mod excepțional, la utilizarea altor combustibili din cauza unei întreruperi neașteptate a aprovizionării cu gaz și, din acest motiv, ar trebui să fie dotată cu un echipament secundar de reducere a emisiilor. Perioada pentru care se acordă o astfel de derogare nu poate depăși 10 zile, cu excepția cazului în care operatorul demonstrează autorității competente că se justifică o perioadă mai îndelungată.

Statele membre informează imediat Comisia cu privire la orice derogare acordată în conformitate cu primul paragraf.

8. În cazul în care o instalație medie de ardere utilizează simultan două sau mai multe tipuri de combustibil, valoarea-limită a emisiilor pentru fiecare poluant se calculează în conformitate cu următoarele etape:

- (a) adoptarea valorii-limită a emisiilor relevantă pentru fiecare combustibil, astfel cum este stabilită în anexa II;
- (b) determinarea valorii-limită a emisiilor ponderată în funcție de combustibil, care se obține prin înmulțirea valorii-limită individuale a emisiilor menționată la litera (a) cu

puterea termică pentru fiecare combustibil în parte, produsul înmulțirii fiind împărțit la suma puterilor termice produse de toți combustibilii;

- (c) agregarea valorilor-limită ale emisiilor ponderate în funcție de combustibil.

Articolul 6

Monitorizarea emisiilor și exploatarea echipamentului de reducere a emisiilor

1. Statele membre se asigură că operatorii monitorizează emisiile în condiții cel puțin conforme cu anexa IV.
2. Pentru instalațiile medii de ardere care utilizează mai multe tipuri de combustibil, emisiile se monitorizează în timpul arderii unui combustibil sau a unei combinații de combustibili care ar putea conduce la cel mai înalt nivel al emisiilor și în cursul unei perioade care reprezintă condiții normale de funcționare.
3. Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate astfel încât să permită autorității competente să verifice respectarea valorilor-limită ale emisiilor.
4. Pentru instalațiile medii de ardere care folosesc echipamente secundare de reducere a emisiilor în vederea respectării valorilor-limită ale emisiilor, se monitorizează permanent funcționarea eficace a acestor echipamente și se înregistrează rezultatele monitorizării.

Articolul 7

Verificarea conformității

1. Statele membre instituie un sistem de inspecții de mediu ale instalațiilor medii de ardere sau pun în aplicare alte măsuri pentru a verifica respectarea cerințelor din prezenta directivă.
2. Operatorii instalațiilor medii de ardere acordă reprezentanților autorității competente întreaga asistență necesară pentru a le permite să efectueze orice fel de inspecții și vizite la fața locului, să preleveze probe și să obțină orice informație necesară pentru a-și îndeplini obligațiile care decurg din prezenta directivă.
3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura reducerea la minimum a perioadelor de pornire și de oprire a instalațiilor medii de ardere și a perioadelor în care apare o funcționare defectuoasă. În cazul unei funcționări defectuoase sau al unei defecțiuni a echipamentului secundar de reducere a emisiilor, operatorul informează imediat autoritatea competentă.
4. În caz de neconformitate, statele membre se asigură că:
 - (a) operatorul informează imediat autoritatea competentă;
 - (b) operatorul ia imediat măsurile necesare pentru a asigura restabilirea conformității în cel mai scurt timp posibil;
 - (c) autoritatea competentă solicită operatorului să ia orice măsură suplimentară adecvată pe care aceasta o consideră necesară în vederea restabilirii conformității.

În cazul în care conformitatea nu poate fi restabilită, autoritatea competentă suspendă funcționarea instalației și retrage înregistrarea acesteia.

Articolul 8
Verificarea rezultatelor monitorizării

1. Statele membre se asigură că nicio valoare valabilă a emisiilor, monitorizată în conformitate cu anexa IV, nu depășește valorile-limită ale emisiilor stabilite în anexa II.
2. Operatorul unei instalații medii de ardere păstrează următoarele documente:
 - (a) dovada notificării către autoritatea competentă, fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (5);
 - (b) dovada înregistrării de către autoritatea competentă;
 - (c) rezultatele monitorizării menționate la articolul 6 alineatele (3) și (4);
 - (d) după caz, evidența orelor de funcționare la care se face referire la articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf;
 - (e) o evidență a combustibililor utilizați în cadrul instalației și a oricărei funcționări defectuoase sau defecțiuni a echipamentului secundar de reducere a emisiilor.
3. Datele menționate la alineatul (2) se păstrează pe o perioadă de cel puțin zece ani.
4. Datele enumerate la alineatul (2) se pun la dispoziția autorității competente, la cerere, pentru a se verifica respectarea cerințelor prezentei directive.

Articolul 9
Modificări ale instalațiilor medii de ardere

1. Operatorul notifică autoritatea competentă cu privire la orice modificare planificată la instalația medie de ardere care ar afecta valorile-limită de emisie aplicabile. Astfel de notificări se fac cel puțin cu o lună înainte ca modificarea să aibă loc.
2. În urma notificării primite de la operator în conformitate cu alineatul (1), autoritatea competentă înregistrează orice astfel de schimbare în termen de o lună.

Articolul 10
Accesul la informații

Fără a aduce atingere Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁴, autoritatea competentă pune la dispoziția publicului, inclusiv prin intermediul internetului, registrul instalațiilor medii de ardere.

Articolul 11
Autoritățile competente

Statele membre desemnează autoritățile competente responsabile cu îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă.

Articolul 12
Raportarea

1. Statele membre transmit Comisiei, până la [2 ani de la data transunerii], un raport cu rezumatul datelor enumerate în anexa I, împreună cu o estimare a emisiilor anuale

²⁴ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

totale de dioxid de sulf, oxizi de azot și particule în suspensie provenite de la aceste instalații, grupate în funcție de tipul de combustibil și de clasa de capacitate.

2. Statele membre trimit Comisiei al doilea și al treilea raport care să conțină actualizarea datelor menționate la alineatul (1) până la 1 octombrie 2026 și, respectiv, 1 octombrie 2031.

Rapoartele întocmite în conformitate cu primul paragraf conțin informații calitative și cantitative privind punerea în aplicare a prezentei directive, orice acțiune întreprinsă pentru verificarea conformității cu prezenta directivă a funcționării instalațiilor medii de ardere, precum și orice măsură de asigurare a aplicării prezentei directive care a fost luată în acest sens.

3. În vederea raportării prevăzute la alineatele (1) și (2), Comisia pune la dispoziția statelor membre un instrument electronic de raportare.
4. În termen de douăsprezece luni de la primirea rapoartelor de la statele membre, în conformitate cu alineatele (1) și (2) și luând în considerare informațiile puse la dispoziție în conformitate cu articolul 5 alineatul (6), cu articolul 5 alineatul (7) și cu articolul 10, Comisia prezintă un raport de sinteză Parlamentului European și Consiliului.
5. Al doilea raport de sinteză al Comisiei evaluează punerea în aplicare a prezentei directive, în special în ceea ce privește necesitatea de a stabili valorile de referință prevăzute în anexa III ca valori-limită ale emisiilor la nivelul Uniunii și este însoțit de o propunere legislativă, dacă este cazul.
6. La îndeplinirea îndatoririlor care îi revin în temeiul alineatelor (3) și (5), Comisia este sprijinită de Agenția Europeană de Mediu.

Articolul 13 *Modificarea anexelor*

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 14 pentru a adapta anexa IV la progresul tehnico-științific.

Articolul 14 *Exercitarea delegării*

1. Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 13 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la [data intrării în vigoare]. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește în mod tacit, pentru perioade identice ca durată, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu patru luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 13 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare face să înceteze delegarea de competențe specificată în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu afectează valabilitatea niciunui act delegat deja în vigoare.

4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia notifică simultan Parlamentul European și Consiliul.
5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului către Parlamentul European și către Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea acestei perioade, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 15 *Sanțiuni*

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei cel târziu până la [data transpunerii] și o informează fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară care le afectează.

Articolul 16 *Transpunerea*

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei directive cel târziu până la [data: 1,5 ani de la intrarea în vigoare]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
2. Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 17 *Intrarea în vigoare*

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 18 *Destinatari*

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele